

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de dl. înregistrată la Administrația
Finanțelor Publice a Municipiului

Obiectul contestației îl reprezintă suma de **lei** stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului.

Împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., dl., formulează și depune contestație la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului, înregistrată sub nr..

Contestatorul solicită și restituirea sumei plătite cu titlu de taxa pe poluare, așa cum a fost calculată de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) lit. a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată, dl. se îndreaptă împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule, înregistrată sub nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului și solicită restituirea taxei pe poluare așa cum a fost calculată, respectiv suma de lei, care a fost achitată conform chitanței anexată în copie, invocând următoarele motive:

Contestatorul susține că taxa de primă înmatriculare prevăzută de „articolele 214 ¹/214 ³ Cod fiscal”, este o taxă care se aplică în mod nelegal de către statul român și care contravine Tratatului Uniunii Europene, care la art.90 interzice statelor membre să instituie taxe contrare principiului tratatului.

Contestatorul arată că dispozițiile art.148 alin.(2) din Constituția României dispune că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare ale legii interne.

De asemenea, contestatorul precizează că taxa specială nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România, stat comunitar de la 01.01.2007, fiind percepută numai pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România, după aducerea acestora în țară.

Totodată, susține că „diferența de înmatriculare a taxei introduce în regim fiscal discriminarea pentru autoturismele aduse în România din Comunitatea Europeană în scopul reînmatriculării lor, în situația în care acestea au fost deja înmatriculate în țara de proveniență, în timp ce autovehiculele deja înmatriculate în România taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare.”

Contestatorul consideră că urmare a efectului direct al art.90 al Tratatului Uniunii Europene, art. 214 ^{1/214} ³ Cod fiscal sunt reglementări contrare, precum și faptul că taxa specială achitată pentru reînmatricularea autoturismului, pentru cauza în speță, a fost încasată în contul bugetului statului cu încălcarea art.90 paragraf 1 din Tratatul Uniunii Europene.

Argumentația juridică invocată de contestator: art.148 aliniatele 2 și 4 din Constituția României, art.90 paragraf 1 din Tratatul Uniunii Europene și art.1, 2 și 8 din Legea nr. 544/2004 a contenciosului administrativ.

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului , urmare a Cererii de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr., depusă de dl., au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. , stabilind o taxă pe poluare în sumă de lei, în conformitate cu prevederile O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, invocate de contestator și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș - Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele fiscale legal au stabilit prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., taxa pe poluare în sumă de lei, în condițiile în care motivațiile contestatorului nu sunt de natură să modifice cuantumul taxei, iar potrivit O.U.G. nr.50/2008 taxa pe poluare se datorează cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

În fapt, prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului sub nr., dl. el a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, în vederea înmatriculării în România a unui autovehicul marca OPEL ASTRA, anexând la cerere documentele necesare efectuării calculului.

Urmare a solicitării dl., organele fiscale, având în vedere prevederile O.U.G.nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, Normele metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule aprobate prin H.G. nr.686/2008, au procedat la calcularea taxei pe poluare și emiterea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., pentru suma de lei pentru autovehiculul marca OPEL, Tip: ASTRA, Categorie auto: M1, Norma de poluare: E 2, Serie sașiu:, Nr. omologare: Nr.identificare:, An fabricație: 1994, Serie carte auto: Data primei înmatriculări: 14.04.1994.

Taxa pe poluare a fost stabilită în baza datelor înscrise în cartea de identitate a autovehiculului și a elementelor de taxare în vigoare la data solicitării calculării taxei.

În exercitarea rolului activ, organele de soluționare din cadrul Serviciul Soluționare Contestații, au solicitat contestatorului, prin adresa nr., să comunice motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal emis.

Prin adresa înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului sub nr, transmisă D.G.P.P.Caraș-Severin și înregistrată sub nr. dl. răspunde solicitărilor formulate de către organele de soluționare.

Astfel, se reține că dl., prin contestația formulată, nu contestă modul de calcul al taxei pe poluare sau cuantumul taxei stabilite prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr, ci faptul că aceasta este nelegală și discriminatorie.

În drept, sunt incidente prevederile **O.U.G nr. 50/2008** pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ART. 1

(1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului”.

“ART. 3

(1) Intră sub incidența taxei autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în RNTR2”.

„ART. 4

Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9.”

“ART. 5

(1) Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă.

(2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizică sau persoana juridică, denumite în continuare contribuabil, care intenționează să efectueze înmatricularea autovehiculului va depune documentele din care rezultă elementele de calcul al taxei, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

[...]

(5) Dovada plății taxei va fi prezentată cu ocazia înmatriculării autovehiculului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 4. “

Se reține că regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008, conform art.14 din O.U.G.nr.50/2008, act

normativ care stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, taxă cu destinația de venit la bugetul Fondului pentru mediu, gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării Programelor și proiectelor pentru protecția mediului, reprezentând opțiunea legiutorului național, urmare abrogării art.214¹-214³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește prevederile comunitare invocate în susținerea contestației, se reține că art.148 alin.(2) din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, față de dispozițiile contrare din legile interne, „respectarea prevederilor actului de aderare” iar în conformitate art.I-33 alin.1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr.157/2005 „Legea cadru europeană este un act legislativ care obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale componenta în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor.”

Rezultă că legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunității Europene a rezultat că tratatul nu este încălcat prin instituirea unei taxe pe poluare în momentul primei înmatriculări a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intră în regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre.

Se reține și faptul că, tot jurisprudența Curții a stabilit că art.90 primul paragraf din Tratat este încălcat **numai atunci când quantumul taxei pe poluare, este calculat fără luarea în calcul a deprecierei reale a vehiculului, excede quantumul taxei reziduale încorporate în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național.**

De asemenea, din H.G. nr.686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelată cu vechimea, rulajul mediu anual și starea generală standard și reprezintă reflexia în plan fiscal a principiului “poluatorul plătește”, principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Totodată, O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare a fost emisă în temeiul art.115 alin.4 din Constituția României și a fost adoptată: „ În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.”

Mai mult de atât, cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin O.U.G nr.50/2008 și la respectarea de către aceasta a dispozițiilor art.148 alin.(4) din Constituție, Curtea Constituțională prin Decizia 802/2009 din 19/05.2009 (definitivă și general obligatorie) publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.428 din 23/06/2009 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, în ansamblu, și, în special, a celor ale art.11 din aceeași ordonanță a statuat:

„ I . Cu privire la criticile de constituționalitate extrinsecă, și anume pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, se reține că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în contextul în care Comisia Europeană deschisese procedura de infringement împotriva României în temeiul art. 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene. Pentru a evita o eventuală procedură în fața Curții de Justiție a Comunității Europene, Guvernul a emis această ordonanță de urgență. În expunerea de motive, pentru a se justifica starea extraordinară, precum și urgența reglementării, se invocă necesitatea adoptării de măsuri pentru a se asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Curtea constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituție, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii Europene, din reglementările comunitare cu caracter obligatoriu și din actul de aderare. În acest sens, Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională. În aceste condiții, se constată că ordonanța de urgență criticată respectă exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție.

De asemenea, Curtea reține că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) a fost adoptată în ședința de Guvern din 21 aprilie 2008, depusă spre dezbateră în procedură de urgență la Senat pe data de 24 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, și a intrat în vigoare la 1 iulie 2008. Prin urmare, sunt respectate exigențele art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia ordonanțele de urgență intră în vigoare numai după depunere spre dezbateră în procedură de urgență la camera competentă și după publicarea în Monitorul Oficial al României.

În final, Curtea mai reține că ordonanța de urgență nu este un act normativ inferior legii din punct de vedere al forței juridice. Aceasta se adoptă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, text care permite Guvernului să emită astfel de ordonanțe cu condiția respectării unor exigențe strict stabilite prin textul Constituției.

II. Cu privire la criticile de constituționalitate intrinseci a ordonanței de urgență, se rețin următoarele:

1. Obligația pozitivă a statului român de a asigura un cadru legislativ adecvat pentru exercitarea dreptului la un mediu sănătos este realizată tocmai prin prevederile ordonanței de urgență criticate; acest act normativ taxează, în funcție de anumite criterii, autovehiculele pentru poluarea pe care o produc. De altfel, sub aspect fiscal, o atare taxă este expresia la nivel legal a textului constituțional al art. 35.

2. Curtea Constituțională, prin [Decizia nr. 249 din 6 martie 2008](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, a reținut că este competentă să se pronunțe asupra proporționalității și echității impozitelor, taxelor sau oricăror alte contribuții fiscale. În consecință, raportat la cauza de față, Curtea reține că, deși principiul enunțat de autorul excepției - poluatorul plătește - nu este de rang constituțional, din punct de vedere al echității, o atare taxă trebuie plătită de către poluator, situație care se regăsește în ipoteza normelor legale criticate. De asemenea, se constată că, prin taxa pe poluare, legiuitorul nu a anticipat cantitativ poluarea pe care o realizează autovehiculul respectiv pentru ca în funcție de aceasta să regularizeze sau nu taxa, ci a stabilit o taxă calculată în funcție de gradul prestabilit de poluare al vehiculului. În cauza de față, nu suntem în fața unei taxe plătite anticipat, ci a uneia care este exigibilă la prima înmatriculare a autovehiculului. Astfel, nu se poate reține nicio încălcare a principiului constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale prevăzute de art. 56 alin. (2) din Constituție.

3. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Constituție, se constată că textul ordonanței de urgență criticate cuprinde suficiente prevederi care să asigure și să garanteze afectarea specială a sumelor de bani rezultate din plata taxei pe poluare. Astfel, art. 1 alin. (1) prevede că taxa pe poluare constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului. Totodată, alineatul 2 al aceluiași articol prevede programele și proiectele pentru protecția mediului finanțate din plata taxei pe poluare. Mai departe, art. 5 alin. (4) prevede că taxa se plătește de către contribuabil într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu. Desigur, nerespectarea cu intenție de către funcționarii statului a prevederilor acestei ordonanțe de urgență sub aspectul afectării speciale a sumelor de bani încasate constituie infracțiune și se pedepsește potrivit art. 302¹ din Codul penal.

4. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din ordonanța de urgență, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, Curtea Constituțională, prin [Decizia nr. 499 din 7 aprilie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009, a stabilit, în esență, că taxa instituită inițial prin [art. I din Legea nr. 343/2006](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, avea un pronunțat caracter de taxă pe poluare, o atare concluzie fiind întărită de faptul că anexa nr. 4 din lege stabilea că valoarea taxei depinde de capacitatea motorului, de standardele de emisie și de vârsta autovehiculului. Prin urmare, [Legea nr. 343/2006](#) are un obiect concret de reglementare, și anume instituirea unui venit la bugetul de stat sub forma unui impozit indirect, materia impozabilă

constituind-o autovehiculele înmatriculate pentru prima dată în România, scopul declarat al acestei reglementări fiind acela de protecție a mediului.

[Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) nu cuprinde dispoziții de natură a duce la concluzia că instituie o nouă taxă, ci doar redefiniște taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, astfel cum rezultă din prevederile art. 4 și [art. 14 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#). Redefinirea unei taxe printr-un act normativ distinct față de cel inițial nu echivalează cu instituirea unei noi taxe, atât timp cât natura juridică a celor două taxe este identică.

Faptul că inițial taxa a fost definită ca taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și, ulterior, a fost definită drept taxă pe poluare nu poate acredita ideea că se instituie taxa pe poluare pentru trecut, câtă vreme taxa fusese deja plătită, iar art. 11 din ordonanța de urgență viza numai restituirea sumei plătite în plus față de cuantumul datorat, nu și situația în care, prin noua reglementare, cuantumul taxei s-ar fi majorat. De asemenea, nici faptul că veniturile realizate prin plata acestei taxe sunt afectate unui fond sau altul nu este un motiv de a se susține că legiuitorul a reglementat două taxe distincte din moment ce ambele reglementări normative vizează o taxă pe poluare. Astfel, natura juridică a taxei a rămas nealterată - taxă pe poluare -, ceea ce s-a modificat a fost doar modalitatea de calcul al acesteia, și anume cuantumul ei.

De altfel, cuantumul taxei a fost din nou modificat prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2009](#), reducându-l cu o treime, fapt ce nu echivalează cu concluzia că ar fi vorba de reglementarea unei alte taxe.

De asemenea, se reține că textul contestat reprezintă o normă de procedură care dă posibilitatea contribuabilului ce a achitat o sumă mai mare în raport cu cea datorată să își recupereze suma plătită în plus, normă, care, de altfel, îi este și favorabilă.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.”

Prin urmare, susținerile contestatorului cu privire la faptul că taxa pe poluare stabilită prin decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule și cadrul legislativ avut în vedere la emiterea ei sunt nelegale precum și că această taxă este discriminatorie, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Mai mult, taxa pe poluare a fost stabilită ca urmare a cererii nr., depusă de dl., **prin care solicită** calcularea taxei pe poluare reglementată de O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule cu modificările și completările ulterioare, pentru autovehiculul marca OPEL ASTRA, în vederea primei înmatriculări a acestuia în România.

Pe cale de consecință, având în vedere cele de mai sus, se reține că, taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerare a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, că această taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național precum și faptul că, atâta timp cât O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările

ulterioare, **prevede expres** obligația de plată a taxei pe poluare cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, această taxă este legal datorată, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art.13 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră „*Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege*”, motiv pentru care contestația dl., va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de lei reprezentând taxa pe poluare pentru autovehicule stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului De asemenea, având în vedere cele expuse mai sus, solicitarea contestatorului cu privire la restituirea sumei plătite cu titlu de taxa pe poluare, pe care a achitat-o în vederea efectuării primei înmatriculări a autovehiculului în România, nu se justifică.

Pentru considerentele arătate și în temeiul O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare; H.G.nr.686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule; Tratatul Comunității Europene, ratificat prin Legea nr.157/2005; art.115 alin.(4), art.148 din Constituția României; Decizia 802/2009 din 19/05.2009 pronunțată de Curtea Constituțională; art.13, art. 216 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de dl. L, pentru suma de lei reprezentând taxa pe poluare pentru autovehicule stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului